

Upozorňujeme, že verzia tejto stránky v pôvodnom jazyku [es](#) bola nedávno zmenená. Na preklade zobrazenej jazykovej verzie v súčasnosti pracujeme.

Nová verzia bola zatiaľ preložená do týchto jazykov: [en](#).

Swipe to change

Dedičské právo

Španielsko

angličtina

Tento informačný list bol vypracovaný v spolupráci s Radou notárov EÚ (CNUE).

1 Ako sa vyhotovuje právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti (závet, spoločný závet, dedičská zmluva)?

Španielsko má v oblasti dedičského práva sedem rôznych právnych systémov. Tieto systémy sa priamo uplatňujú na obyvateľov, ktorí nie sú španielskymi občanmi, na jednotlivých územiach, ktoré majú vlastné právne predpisy. Španielski štátni príslušníci sa riadia zásadou regionálneho občianstva (vzťah ku každej miestnej príslušnosti podľa španielskych právnych noriem) v súlade s článkom 36 nariadenia (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012.

Pokiaľ ide o závet, je potrebné rozlišovať medzi ich úpravou podľa spoločného občianskeho práva v súlade s občianskym zákonníkom z roku 1889 v znení viacerých zmien (predovšetkým od vydania španielskej ústavy v roku 1978) a úpravou podľa miestnych alebo osobitných zákonov (*derechos forales o especiales*) autonómnych spoločenstiev, ktoré majú právomoc v oblasti občianskeho práva (Galícia, Baskicko, Navarra, Aragónsko, Katalánsko a Baleárske ostrovy).

Podľa spoločného občianskeho práva je závet dedičským právnym titulom, keďže vo všeobecnosti dedičská zmluva ani spoločný závet nie sú prípustné.

Závet môže byť:

- otvorený, t. j. spísaný pred notárom, ktorý ho vypracuje a uloží k svojim notárskym záznamom. Toto je bežný spôsob zostavenia závetu,
- zatvorený, t. j. spísaný pred notárom bez toho, aby notár poznal jeho obsah. Tento spôsob sa už nevyužíva,
- holografný, t. j. napísaný rukou, podpísaný závetcom s uvedením dátumu. Tento spôsob nie je bežný.

Ustanovenia španielskeho spoločného občianskeho práva sú k dispozícii na webovom sídle španielskeho úradného vestníka (*Boletín Oficial del Estado*) (<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1889-4763>). Anglický a francúzsky preklad týchto ustanovení sa nachádza na tejto lokalite:

<https://www.mjjusticia.gob.es/es/areas-tematicas/documentacion-publicaciones/publicaciones/traduccion-derecho-espanol>.

V jednotlivých miestnych príslušnostiach sa na závet vzťahujú vlastné pravidlá stanovené v miestnych alebo osobitných zákonoch, pričom sa v nich uznávajú aj rôzne a osobitné typy. V niektorých sa akceptuje spoločný závet a dedičská zmluva.

Znenie všetkých osobitných ustanovení miestnych alebo špeciálnych zákonov sa nachádza na lokalite:

https://www.boe.es/biblioteca_juridica/index.php?tipo=C.

2 Mal by byť tento právny úkon zaregistrovaný? Ak áno, ako

Závet spísaný pred notárom musí notár zaregistrovať vo všeobecnom registri závetov (*Registro General de Actos de Última Voluntad*), ktorý spravuje ministerstvo spravodlivosti. Ak závet existuje, v tomto registri bude zaznamenaný dátum najnovšieho závetu, všetky predchádzajúce závetu a úradné notárske záznamy, v ktorých bol daný závet uvedený. Ak overujúci notár už nevykonáva prax, aktuálne informácie o notárovi alebo archíve, kde by mohol byť závet uložený, môžu poskytnúť notárske profesijné orgány (*Colegios Notariales*) (<https://www.notariado.org>).

Tento register nie je verejne prístupný. Prístup majú iba osoby, ktoré môžu preukázať, že majú oprávnený záujem na dedičstve v prípade úmrtia závetcu, a počas svojho života samotný závetca alebo jeho osobitný zástupca alebo v prípade nespôsobilosti je prístup možný prostredníctvom súdneho príkazu.

3 Existujú nejaké obmedzenia slobodného nakladania s majetkom v prípade smrti (napr. povinný dedičský podiel)?

V španielskom spoločnom práve sa časť dedičstva, respektíve časť príjmov, ktoré z dedičstva vyplývajú, vyhradzuje pre určitých príbuzných vo forme povinného dedičského podielu, a to po zahrnutí hodnoty závetovho dobrovoľného nakladania s majetkom vrátane nakladania s majetkom medzi živými, ako aj po odrátaní dlhov. Podľa občianskeho zákonníka je „povinný dedičský podiel“ podiel dedičstva, ktorý závetca nemôže rozdeliť, pretože táto časť je zo zákona vyhradená pre určitých dedičov, ktorí sa označujú ako „zákonní dediči“.

Zákonní dediči sú:

Deti a potomkovia vo vzťahu k svojim rodičom a predkom.

Ak neexistujú uvedené skupiny, rodičia a predkovia vo vzťahu k svojim deťom a potomkom.

Vdova alebo vdovec spôsobom stanoveným v právnych predpisoch.

Povinný dedičský podiel detí a potomkov predstavuje dve tretiny dedičstva po otcovi a matke. Otec a matka však môžu rozdeliť jednu z týchto dvoch tretín predstavujúcich povinný dedičský podiel s cieľom zväčšiť dedičstvo svojich detí alebo potomkov. Zostávajúca tretina sa môže voľne rozdeliť. Charakteristické je prisúdenie práva nad celým dedičstvom, keďže vo všeobecnosti je to *pars bonorum*, s niekoľkými výnimkami.

Povinný dedičský podiel predkov pozostáva z polovice dedičstva po otcovi a matke, pokiaľ však manžel/manželka takisto vlastní podiel, povinný dedičský podiel predstavuje jednu tretinu.

Povinný dedičský podiel vyhradený pre manželov, ktorí nie sú súdne rozlúčení, pozostáva z užívacieho práva na dve tretiny majetku, ktorý je predmetom dedičstva, pokiaľ neexistujú žiadni predkovia ani potomkovia. Pokiaľ existujú potomkovia, pozostáva z užívacieho práva na jednu z dvoch tretín, ktoré pripadajú potomkom. Ak existujú len predkovia, pozostáva z užívacieho práva na polovicu dedičstva, ktorú môžu dediči vyplatiť v hotovosti.

V miestnych alebo osobitných zákonoch sú stanovené rôzne normy s osobitnými ustanoveniami týkajúcimi sa povinných dedičských podielov. Každú z týchto noriem je potrebné preskúmať, aby sa určili špecifické aspekty upravené v rámci jednotlivých miestnych príslušností. Tieto aspekty siahajú od povinného dedičského podielu *pars bonorum* po podiel *pars valorum* zahŕňajúci právo na podiel na hodnote majetku, ktorý sa vypláti v hotovosti, a ide o jednoduché právo na peňažnú hodnotu, napríklad v autonómnom spoločenstve Katalánsko. Ďalej sem patrí symbolický povinný dedičský podiel (napríklad v autonómnom spoločenstve Navarra), pri ktorom je jednoducho potrebná symbolická formulácia v záвете závetcu, na základe ktorej vzniká povinnosť sumu vyplatiť.

4 Ak právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti neexistuje, kto dedí a koľko?

Opäť treba pripomenúť, že v Španielsku existuje sedem právnych systémov pre otázky dedičstva. V prípade, že neexistujú dediči zo závetu, bude dedičstvo podľa spoločného občianskeho práva zo zákona rozdelené podľa tohto poradia: 1. potomkovia; 2. predkovia (v oboch prípadoch platí, že manžel/manželka má užívacie právo na jednu tretinu dedičstva v prípade potomkov a na polovicu dedičstva v prípade predkov); 3. manžel/manželka, pokiaľ nie sú súdne rozlúčení; 4. príbuzní štvrtého stupňa (prvostupňoví bratrance/sesternice); 5. štát.

Miestne zákony obsahujú osobitné ustanovenia o týchto otázkach. Okrem možnosti, aby dedili príbuzní, miestne zákony uznávajú aj možnosť, aby dedilo autonómne spoločenstvo, v ktorom mal závetca miesto pobytu, a dokonca aj konkrétna inštitúcia vo forme a za podmienok stanovených v príslušných právnych normách.

5 Aký orgán je kompetentný:

5.1 v dedičských veciach?

Ak nie je stanovený právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti, právomoc určiť osoby oprávnené na dedičstvo zo zákona (vyhlásenie dedičov) majú notári.

Ak niektoré z dotknutých osôb spochybnia štatút dedičov, majetok, z ktorého dedičstvo pozostáva, alebo rozdelenie daného dedičstva, spor rozhodnú súdy v príslušnom súdnom konaní.

5.2 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí dedičstva?

Vo všeobecnosti sa vyhlásenie o odmietnutí dedičstva alebo o prijatí dedičstva spisuje pred notárom. Hoci sa výslovné prijatie dá urobiť aj prostredníctvom súkromného dokumentu, v prípade, že ide o priznanie majetku alebo je to na dôkazné účely, vyžaduje sa verejný notársky dokument. Tým nie je dotknutá možnosť konania španielskeho konzula alebo pracovníka diplomatických služieb s oprávnením vykonávať notárske funkcie.

Prijatie môže byť aj výslovné (podané prostredníctvom úkonov, ktoré nevyhnutne predpokladajú ochotu prijať dedičstvo alebo ktoré je oprávnená vykonať len osoba so štatútom dediča).

Každá osoba, ktorá môže preukázať, že má záujem na tom, či dedič dedičstvo odmietne alebo prijme, môže notára poveriť oznámením dedičovi, že má 30 kalendárnych dní na to, aby dedičstvo prijal alebo odmietol.

Ak dedič odmietne dedičstvo v prospech svojich veriteľov, veritelia môžu požiadať sudcu, aby ich oprávnil prijať dedičstvo v mene dediča s cieľom pokryť dlžnú sumu.

Neumožňuje sa čiastočné alebo podmienené prijatie dedičstva. Dedič však môže prijať dedičstvo, ale nie odkaz, alebo naopak.

5.3 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí odkazu?

Platí to isté ako v prípade dedičstva, ako je opísané v predchádzajúcej časti.

Pokiaľ však ide o zákaz čiastočného prijatia dedičstva, platí táto výnimka: ak existujú rôzne odkazy, ktoré si nevyžadujú zaplatenie protihodnoty na ich získanie (alebo ak si všetky odkazy vyžadujú takúto protihodnotu), odkazovník ich môže prijať alebo odmietnuť jednotlivito. Odkazovník však nemôže odmietnuť odkazy, pre ktoré sa vyžaduje protihodnota, a prijať tie, pre ktoré sa jej zaplatenie nevyžaduje.

5.4 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí povinného dedičského podielu?

Samotný povinný dedičský podiel nemožno odmietnuť ani prijať. Získava sa prostredníctvom odkazu alebo priznania dedičstva s výnimkou prípadov súdnych konaní o nárokoch na vyplatenie peňažnej sumy alebo nehnuteľnosti z dedičstva.

V občianskom zákonníku sa povoľuje odkazovníkovi odmietnuť dedičstvo a prijať tzv. zväčšenie dedičstva (čo je jedna z dvoch tretín povinného dedičského podielu potomkov).

6 Stručný opis konania na vysporiadanie dedičstva podľa vnútroštátnych právnych predpisov vrátane likvidácie dedičstva a rozdelenia majetku (zahŕňa to aj informácie o tom, či dedičské konanie začal súd alebo iný príslušný orgán z vlastného podnetu)

Ak existuje závet a závetca vymenoval vykonávateľa závetu, tento bude mať oprávnenie vyplatiť náklady na pohreb a prípadné odkazy, udržiavať majetok v dobrom stave, obhajovať platnosť závetu a zabezpečiť jeho vykonanie.

Ak bol vymenovaný audítor dedičstva (*contador-partidor*), táto osoba bude zodpovedná za rozdelenie dedičstva. Audítora dedičstva môže vymenovať závetca, jeho dedičia na základe vzájomnej dohody, súdny úradník (*secretario judicial*) alebo notár na základe pokynu dedičov a odkazovníkov, ktorí majú nárok na 50 % majetku, ktorý je predmetom dedičstva.

V prípade, že nie je vymenovaný audítor dedičstva a ani závetca nerozdělil majetok, dedičia môžu dedičstvo medzi sebou rozdeliť podľa ľubovôle.

V praxi sa v oboch prípadoch – v prípade rozdelenia dedičstva aj v prípade priznania majetku – príslušné úkony vykonávajú pred notárom na dôkazné účely a na účely zapísania práv.

Ak nebol vymenovaný audítor dedičstva a dedič o to požiada, rozdelenie majetku môže vykonať súd. Súd vymenuje znalca na ohodnotenie majetku a audítora dedičstva na rozdelenie dedičstva. Takisto je na základe žiadosti možné sa vopred dohodnúť na vymenovaní správcu a vykonaní súpisu majetku súdom. Rozdelenie dedičstva, ktoré vykoná audítor dedičstva (s prípadnými zmenami, ktoré môže vykonať sudca, ak dedič vznesie proti rozdeleniu námietku), sa zapíše do notárskych záznamov.

7 Ako a kedy sa niekto stáva dedičom alebo odkazovníkom?

Dedičmi alebo odkazovníkmi sa stávajú osoby oprávnené na dedičstvo alebo odkaz zo zákona alebo na základe právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti, keď prijímú dedičstvo alebo odkaz (pozri časť 5.2). Účinky prijatia platia retroaktívne od momentu smrti závetcu.

8 Sú dedičia zodpovední za dlhy zosnulého? Ak áno, za akých podmienok?

V prípade priameho prijatia alebo prijatia bez výhrady *beneficium inventarii* (t. j. bez obmedzenia zodpovednosti dediča za poručiteľove dlhy do výšky nadobudnutého dedičstva) bude dedič zodpovedný za všetky záväzky súvisiace s majetkom, pričom ich uspokojenie sa môže týkať nielen zdedeného majetku, ale aj vlastného majetku dediča.

V prípade prijatia dedičstva s obmedzením zodpovednosti dediča za poručiteľove dlhy do výšky nadobudnutého dedičstva je dedič povinný splatiť dlhy a ostatné záväzky súvisiace s dedičstvom iba v rozsahu majetku, ktorý je predmetom dedičstva.

9 Aké doklady a (alebo) informácie sa zvyčajne vyžadujú na účely registrácie nehnuteľností?

Štatút dediča alebo odkazovníka vo všeobecnosti nevedie k zápisu práva na konkrétnu nehnuteľnosť do registra nehnuteľností (*Registro de la Propiedad*), pretože týmto štatútom sa neudeľujú vecné práva ku konkrétnemu majetku. Výsledkom môže byť nanajvýš dočasný zápis. Dediči majú právo na podiel z celého dedičstva. Odkazovníci majú osobné právo žiadať, aby dediči na nich previedli všetok majetok, ktorý im bol odkázaný. Na účinný prenos práv sa vyžaduje prijatie dedičstva alebo odkazu a priznanie konkrétneho majetku. Iba v niektorých prípadoch (napríklad v prípade jediného dediča, jediného majetku alebo odkazovníka oprávneného na výlučné vlastníctvo) je možné upustiť od rozdelenia a priznania dedičstva.

Na zápis nehnuteľnosti sa vyžaduje buď verejná listina o prijatí dedičstva a o priznaní majetku (vyhotovená pred notárom), alebo súdne rozhodnutie. Táto listina musí obsahovať alebo k nej musia byť priložené doplnujúce dokumenty, dedičský právny titul (závet, vyhlásenie dedičov, zmluva – ak je prípustná), úplný úmrtný list a osvedčenie vydané Všeobecným registrom závetov. Takisto sa vyžaduje uhradiť dane za prevod majetku na základe dedičstva.

9.1 Je menovanie správcu povinné alebo je povinné na základe žiadostí? Ak je povinné alebo povinné na základe žiadostí, aké kroky treba podniknúť?

Podľa španielskeho práva sa nevyžaduje vymenovanie správcu (*administrador*), za určitých podmienok je však možné sa na takomto vymenovaní dohodnúť počas procesu delenia dedičstva.

9.2 Kto je oprávnený vykonať právny úkon pre prípad smrti zosnulého a (alebo) spravovať dedičstvo?

Ak bol v záвете (podľa spoločného práva) vymenovaný vykonávateľ závetu (*albacea*), táto osoba bude vykonávať správu dedičstva (pozri oddiel 6).

Závetca môže takisto v záвете určiť audítora dedičstva, ktorý ocení a rozdelí majetok.

Vo všeobecnosti môžu byť vymenované tri osoby – vykonávateľ závetu, audítor dedičstva a správca dedičstva, pričom všetci majú správne právomoci, ktoré môžu byť upravené závetcom, sudcom a v niektorých prípadoch aj samotnými dedičmi.

9.3 Aké sú právomoci správcu?

Základné povinnosti správcu dedičstva sú:

zastupovanie dedičstva,

pravidelné predkladanie účtov,

zachovanie dobrého stavu dedičstva a všetky ďalšie správcovské úkony, ktoré sa považujú za nevyhnutné.

10 Aké doklady sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov zvyčajne vydávajú v priebehu alebo na konci dedičských konaní na účely preukázania postavenia a práv oprávnených osôb? Majú osobitné dôkazné účinky?

Vyhlásenie dedičov bez závetu je notársky úkon, ktorý preukazuje štatút zákonných dedičov a ich príslušný podiel.

Prevedenie vlastníctva konkrétneho majetku, ktorý je predmetom dedičstva, sa uskutočňuje prostredníctvom verejnej listiny o prijatí a rozdelení (a prípadne o prevode odkazov) vyhotovenej pred notárom a na základe dohody zúčastnených strán.

Táto webová stránka je súčasťou portálu [Vaša Európa](#).

Prívitame vašu [spätnú väzbu](#), pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

This webpage is part of an EU quality network

Posledná aktualizácia: 16/04/2024

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila

Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu.

Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.